

mølsler, der kunne overholdes med større Streng-
hed og føre til større Sikkerhed. Jeg har be-
standig havt den Overbeviisning, at det i Lø-
bet af ganske saa Aar vil vise sig, at Staten
i det Hele ikke kan være tjent med at betragte
en saa stor Deel lavt lønnede Embedsmænd
som fast ansatte, naar de have denne fuldkomne
Frihed, en Frihed, som under mange Omstæn-
digheder vil kaste ikke ubetydelige Byrder over
paa Staten. Jeg vil saaledes, som sagt, kun
gjøre opmærksom paa, hvor lidet nøiagtigt man
fra alle de Sider, dette Forslag har været be-
handlet fra, har opfattet det; jeg gjentæl-
der i Erindringen, at det issor blev behandlet i
et Udvalg, hvor Forhandlingerne om det havde
taget en anden Retning end den, det forelig-
gende Lovforslag gaaer ud paa, og vistnok var
Enhver, der var Medlem af dette Udvalg, be-
rettiget til at stemme mod Loven som den her
foreligger.

Krigsministeren: Ved denne Sags
første og anden Behandling troer jeg tilstræk-
keligt at have motiveret, hvorfor Regjeringen
ikke kan gaae ind paa dette Lovforslag. Det
er hverken hensigtsvarende eller nødvendigt,
thi den eksisterende Indskrænkning i Giftermaals-
berettigelsen for Officerer er ikke trykkende;
den berører kun dem, der ikke kunne godtgjøre
at være istand til at ernære en Familie. I
Anvendelsen af denne Lovs Bestemmelser viser
Regjeringen sig saa facil, at den endog har
paadraget sig den Beskyldning, at den ikke over-
holder Loven. Da Forslaget, hvis det skulde
blive til Lov, kun har den Forandring til
Følge, at mindre betænksumme Mænd derved
kunde forledes til at paatage sig Forpligtelser,
de ikke ville være istand til at opfylde, saa
synes det mig, at der ikke er nogen gyldig
Grund til at vedtage Loven. Der er endnu
et Argument, som jeg sidst tillod mig at frem-
føre, men paa en mindre klar og nøiagtig
Maade. Jeg er nemlig af den Formening, at,
da Armeen er en fælles Institution for hele
Monarkiet, saa bør man undgaae at give Love
for den, saalænge en Fællesforamling ikke er
kommen i Stand, thi ellers vil det blive nød-
vendigt, at ikke blot den danske Rigsdag, men
ogsaa de raadgivende Forsamlinger for de øv-

rige Dele af Monarkiet udtale sig om Lov-
forslaget.

Schack: Jeg troer ikke, det er værd, at
ter her at optage de politiske Discussioner,
hvortil der fra den ærede Krigsministers Side
bestandigt gives saa rig Anledning, og hvortil
han ogsaa nu gav en for en Opponent vist-
nok meget heldig Anledning ved at sige, at
denne Lov ikke blot maatte forelægges den
danske Rigsdag, men ogsaa de fiesvigiske og
holstenske Provindsstaaender. Discussionen
herom vil være unyttig. Ligesaa lidt skal jeg
indlade mig paa de Grunde, der atter idag
ere blevne fremførte imod Loven, og som saa ofte
ere blevne imødegaaede. Jeg vil blot udtale,
at ogsaa jeg tiltræder det af den ærede Ma-
rineminister gjorte Forslag, ikke fordi jeg just
anseer det for i sig selv ganske rigtigt, naar
Lovgivningen ikke har en lignende Bestemmelse
med Hensyn til andre Embedsmænd, men fordi
det dog altid er et Stridt fremad, og fordi
jeg mener, at man bør komme Ministrene imøde,
naar de ikke vise sig aldeles utilgængelige for
Fornuftgrunde (Hør!).

Da ingen flere begjærede Ordet, vare For-
handlingerne sluttede, og man skred altsaa til
Afstemming, hvorved:

Forslag af Marineministeren:

At i Begyndelsen af Lovudkastet Ordene:
„Officerer og de i Klasse med dem staaende
militaire Embedsmænd,“

forandres til:
„Officerer, der ere 25 Aar gamle, og andre
under Krigs- og Marineministerterne an-
satte Embedsmænd,“

og at der i Slutningen tilføies:

„Officerer, der ikke have fyldt det 25de Aar,
maa ikke indgaae Ægteskab uden at
have vedkommende Ministeriums Tilladelse
dertil.“

vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

Forslag af Luren, C. E. Møller, Schack,
Bank, Rothe, S. Jensen, J. E. Larsen, Bre-
gendahl, H. Hage, Rosenørn, Kampmann,
Mathiesen, Torkelsen, Boserup, Olsen, Andre-
sen, L. Hansen og Suenson:

Lovens Titel forandres til:
Lov om Officerers og andre under
Krigs- og Marine- Ministeriet